

לה:

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"א מלכות
יוס הלל כ סמ
פסן י טושי"ע אר"י
סמן קדס ספ"י ב
ב ב מ"י שם הלל כ
טור ש"י ס ספ"י א
ג ג מ"י פ"א מלכות
שנות ספ"י א
ד ד מ"י פ"א מלכות
יוס הלל כ סמ
פסן י טושי"ע אר"י
סמן קדס ספ"י ו
ה ה מ"י פ"א מלכות
שנות ספ"י א
ו ו מ"י פ"א מלכות
יוס הלל כ סמ ש
טושי"ע אר"י סמן קדס
ספ"י ב
ז ז מ"י שם טור ש"י ש
ספ"י ג

פּוֹת יִשְׁנִים

החילול וימחר שחלל
משבתות וימחר שחלל
חן שלש חדשים דלי
לאחר ז' חדשים לא מצי
למחר לקח חן שיהיה
אל קיימה חייבין בקרבן
סרי חטם חן אחר
שעס תקנות חמשים חלה
מיר חן שלש חדשים
ומיד חן דקסור חן
שלימה משבתות ואשכנז
דאמרוני בינמה לא חתולן
ולה תחביס עד שיעבר ז'
חדשים מ"ח יעדע שפיר
דלי ודבר חן (נגנ)
החולן למשבתות השום
דאשטענין דרופה דאשכנז
דרע שפיר חן למי משבתות
קאמר ז' יומן דאזה
זכרס חילול משבת:

תוס' חד מקמאי

פ"ה **א"ת"ב** תתקל"ה
התקל"ה
המנוחות
אמרו אנני צריכה להציע
לך אחיך ר' שלמה ב"ר אברהם
חלילה מן האחים חלילה
שעברת אלו שמה חלילה
והלחצת כרילי אמה חלילה
ר"ל ופסולתו להנחות
המאורא ופסולתו לר' אהרן
ועצרת פסולת לו ולאחין
ולחוסרים כלל שמה חלילה
חלילה מכלבד שמה חלילה
לא שמה חלילה המאורא
כלל התקל"ה המנוחות
והולד בן קיימא תיורייה
מזרז ודל על שמה חלילה
כלל אלו פסולת מן הכהונה
תנא הבנא את יבכתי
המנוחות מנוחות ר"ל ו'
לא תישא צריכה (שמן)
ל' יתיר יתיר בן שמה
ואתא מעברות אלו שמה
כ"הא חלילה חלילה חלילה
נשם ודל נשם ודל שם
חלילה ודל ודל ודל ודל ודל
שם חלילה חלילה חלילה
ה' חלילה חלילה חלילה
לא רתקת ירישא שמה
לא יתיר ודל שם חלילה
לא יורק שמה חלילה חלילה
ודל שם חלילה חלילה
יתיר ודל שם חלילה חלילה
חלילה חלילה

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

החורלין. הוא מוסר בקרובותיו. דללו חליה היה דהא לא בעיה:
קרובותיו וקרוביו מפרס לקמן במהרה וזו: הן דנאסרות
על האיש ממחמת אשתו וקרוביו שנאסרים על האשה ממחמת בעלה:
אם אין הולד של קיימא. שהיה נפל: נאסרין בקרבן. שבעל אשה
אח שלל במקום מנהו: הולד כשר

ממה נפשך: **גמ'** אינע לריכע חליצה
מן הארץ. דאך חליצה מעלייתא: היא:
שם חליצה. היכא דחפיה דלגאלא
מילתא דכרת חליצה: הוי: **מדרבנן**
ולחומר. דלמא אחי למישרי חלוצה
לכסותה דלא ידעי דהויא מעשיבת:
היינו דקפני פסולה ולחומר. ולא קפני
בדריא דין. אף לריכע חליצה מן הארץ:
אלא לדידן. דלמאת חליצה מעלייתא
היא לישמעין דלא דלינע לריכע חליצה
ואנא דעגנא דאסורה בקרוביו ופסלה
מן הכסות: וזייני דסנא **רישא** לא
פסלה. ולא מנא חליצה דהסס לא מני
למימר ולריכע חליצה חנא נמי קיפא

פסלה ולא יאירי בתלינה: אין הולד
של קיימא יקיים. הכונן יימנו וממלכת
מעוברת: היינו דקטני יקיים. דלא
מתירי ביאה לאחר שהפילה ואם
לגרשה בגט מגרשה דלפטרה לה
בביאה קמייתא וביאת מעוברת שמה
ביאה דקט"ד יקיים דקטני ממני' לאו
חובה היא אלא התירא משום דתנא
דלא ראם הולד א"כ קיימא ויולד: דלא
סגי בלא"ה. דלא מיפטרה בלא ביאה
לאחר שהפילה דאם לא יחזור ויצעול
לא מצי למפטרה בגט דאין ראם יכול
להוליא ביאת יימנו בגט אלא"כ כנסה
תחלה וביאת מעוברת לאו שמה ביאה
בתלינה נמי לא אפשר למפטרה הולד
וממ"כ בא עליה: רלא ויולד. בגט רלא
יקיים מיבעי ליה: אלא שמה לא יהא
ולד של קיימא. וממלכת וקוקה ליבס
וביאת מעוברת לא שמה ביאה:
דכל

החליצת מעוברת לא שמה חליצה אמאי פסלה מן חומרא בעלמא א"ל איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן אין אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן דאמינא חליצת מעוברת לא שמה חליצה היינו דקתני מרא ולא קתני אינה צריכה חליצה מן האחין אלא מן האחין מיבעי ליה א"ל אין הכי נמי ואידי דתנא סיפא פסלה איתיביה רבי יוחנן לר"ל אין הולד של לדידי דאמינא חליצת מעוברת שמה חליצה וביאת ששום הכי קתני יקיים אלא לדידך דאמרת חליצת חליצה וביאת מעוברת לא שמה ביאה יחזור ויבעול יקיים יחזור ויבעול ויקיים דלא "סגי איבא דאמרי"ן אין הולד של קיימא יקיים בשלמא לדידי דאמינא חליצה וביאת מעוברת לא שמה ביאה היינו דקתני סגי דלא סגי בלאו הכי אלא לדידך רצה יוציא רצה אידי דתנא רישא יוציא תנא נמי סיפא יקיים מיתבי את מעוברת הרי זו לא תנשא צרתה שמא היא ולד אין הולד בן קיימא מיפטרה צרתה אלא אימא שמא היא ואל ס"ד ביאת מעוברת שמה ביאה אמאי לא ביאה של חברתה אמר אביי בביאה כולי עלמא לא ילגינן בחליצה רבי יוחנן סבר חליצת מעוברת שמה חליצה ואל שמה ביאה ר"ל סבר ביאת מעוברת לא שמה חליצה ואל שמה חליצה אמר ליה רבא מה נפשך אי ביאה חליצת מעוברת שמה חליצה ואי ביאת חליצת חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה דהא ק"ל דכל

וְלִי עֵשָׂא אֵם פִּלְגִי. הִיא דְקָאָמֵר לְעִיל אִתִּיבִיהּ הַכּוּנֵס יִבְמָתָהּ
מִה דְכֻמְקִין: בִּי פִלְגִי בְחַיִּיצָה. וּבִנְיָאָה מוֹדֵה שְׁלֵא יֵבֵל לִידֵי אִסּוּר:
בְּשִׁלְמָה

החולצין ליבמתו ונמצאת מעוברת. הו' דלג' נקט החולצין למעוברת כדנקט בגמ' משום דרבוהא הו' דלע"ג דלג' הו' עוברת ויכר בשעת חליה וינרצח חליה מעולה אפילו הכי לא מפלה בזמן שהולד ע"ג קיימא ויגמ' נקט גמ' למעוברת לרבוהא דלע"ג ש"ס סבור עוברת כיון שהפילה חליה מעליהא הו' א"נ נקט גמ' דלע"ג דלג' דלע"ג ש"ס סבור עוברת דהם לא מלי למיחמי משום קפח דהם לא מלי למיחמי הכונס ליבמתו מעוברת דא"כ מויד הו' ולא מייחבי קרנן דלג' ש"ס מדיעמו הו':

מעוברת. בחולץ מן

וּפְסִלָּה מִן הַכְּהוֹנִים
וּנְמִצָּאת מְעוּבֶרֶת וְיֵלֵךְ
קִיּוֹמָא יוֹצֵא וְיַחֲבִיבֵן בִּן
קִיּוֹמָא יָקִים ¹⁶וְסֶפֶק בִּן
בִּן שְׁבַע לֵאחֲרָיו וְיִשְׁכַּח
בְּאִשָּׁם תַּלְוִי: גַּם¹⁷ אִי
וְהַפִּילָה רַבִּי יוֹחֲנָן אִמִּי
מִן הָאֲחִין ר' לֵאמֹר יצא
י' יוֹחֲנָן אִמֶּר א"צ ח' צ'
מְעוּבֶרֶת שְׁמָה חֲלִיצָה
בִּיאָה ור"ל אִמֶּר צִרַר
חֲלִיצָה מְעוּבֶרֶת לֹא
מְעוּבֶרֶת לֹא שְׁמָה
¹⁸אִיבִיעִית אִימָא ק'
סִבְרָא ⁽⁶⁾ אִיבִיעִית אִימָא
אִם יבא אִלֶּיהָ וְיִאמֹר
מִפְּלֵה מִי לֵאוּ בַת חֲלָה
נָמִי תִּגְלִי מִילְתָּא לִמִּי
ג' חֲדָשִׁים אִיירִי דְּמוּסָא
דִּסְפִּיפָא דִּכְהֵנִס יִצְמַתוּ דְּלִיירִי מוֹךְ ג'
דְּלִי לֶאחֶר ג' אֲחֵלִי אִיבִיעִית קִרְבֵּן קִרְבֵּן
נְדוּבִי נְשִׁים עוֹבְרִין כִּיבֵּר לְשִׁלֵּם חו
הוֹאִיל וְלֹא הוֹכֵר עוֹבֶרֶת מִלֵּי הוּא לִיה
לְמַעֲשֵׂב וְכִ"ג אֲחֵרִין כְּשִׁנְיוֹת וְדף
י' וְס' פִּרְטֵי לְאוּסִם בְּנֵי שָׁלָל כְּשִׁמָּה
וְסִסְתָּה וְז"ל אֶס אֶס כִּן אֶס הוֹלֵד שָׁל
קִיּוֹמָא אֲחֵלִי אֲסוֹר קִרְבִּיבּוּמִיהָ דְּמוֹךְ
שְׁמָה חֲלִיצָה לֹא חֲלִיצָה הִיא דִּהָא מִתָּן
לְקַמֵּן הִיבְמָה לֹא מִתְּלֹךְ וְלֹא מִתְּחִיבִים
עַד שִׁסְרֵי לֵה ג' חֲדָשִׁים וּמִפְּסָד כְּנַמ'
שְׁטַמְתָּא דְּכִין דְּלִינָה עוֹלָה לִיבּוֹס חֲלִיצָה
עוֹלָה לְמִתְּלֵהָ וְזִכְרִי דְּעֵינִי דְּלִינָה חֲלִיצָה
הִיא מ"מ אֲסוֹר קִרְבִּיבּוּמִיהָ כִּין
דְּמִדְּלֹאדִירִי הִיא חֲלִיצָה ל' וְעוֹד דִּיעֲשֶׂב
אֶס חֲלִיצָה אֲפִילוּ מִדְּרִבֵּן אִינֵה דְּרִיבָה
חֲלִיצָה אַחֶרֶת דְּלִמָּךְ לְקַמֵּן יִצְמַתוּ שְׁמָה
לֵה אֲחִין כְּתוּב ג' דְּרִיבָה מִתְּלֵהָ
חֲדָשִׁים מִשְׁמַע דְּלֹא בְּעִיָּא חֲלִיצָה:

צריכה הוציאה מן האחין. ללא דוקא מן האחין דהיינו דלא פקעה יוקת החולין [א] אי נמי מן האחין של מת קאמר: **ורא** ה"ה ה"ה. כיון דהפילה לבסוף אבל כד קיימא לא אי"נ כשהוא כד קיימא נפקא מן מלהקים שס ונאלץ יממה פרט לזה שאין שמו מוחי: **ורישא** קשיב כבד בן איז ל"ז עין עריש. הוואל ונאמרה שעה היה רחוק להקדים וזה"ל אי"נ מפטר לשוק בלא חליצה כמו בודע פסול דנקטא [ל] ונש"ל דף (כג:) דמי מחלין לו ואחרינן נמי דאמרין לקמן דולד אינו פוטור עד שיהא לאויר הטובל ויש לומר דאמרין נמי עיין שעלויו שלא מחולק ולא נקטא כל זמן שעומדת בנספק: **תגלי** מ"הא **הפטר** לא אמרינן: אי"נ דלקמן ודף (מא:) גבי ספקות שקידש אחת משתי אחיות חששין לא במ חליצה ויבוס כיון דאם יבוא אליהו ויאמר דהיה קדש לא דמי דהלא אין לו ספק רחוק להחזכר עכשיו שא"ל לידע העמידות אבל הכס אי"ל לידע אלא מה שבאמת שעה וא"ל לריש לקיש הכונס יבממו מעוברת והסיליה אחאי פטור מן הקרבן כיון דביאה מעוברת לא שמה ביאה אי"ל אשת אח שלא במקום מנייה היא ואחריי דהפ"ה לא מחייב מדי דהוא חלקן שבה על יבמתו גדולה דלחמך לחמו" (דף נט) דתנול:

רצ"ה יוציא רצה יקום מיביעא י"ה.
והא דקמינא עיל גבי ד' חזין
ב"ש אמריס יקיינו ולע קמי רזו
מזוס הסמס ליכא למיטע: הר"י ו'
א"ה הנשא אלה. ש"ס הוא שלח המשל
ושלח כעצל אלה. אטטרק שלח
לגדמ"ו וכו' אינא כפרה ממשלת (מה 97 ד.ה.) גבי פניו ממוסמסין וכו'

מסורת הש"ס

(6) וּמִכִּחוֹת חַיִּים (7) בְּקֶחֶן
מֵחַל (8) וְכִרְוֹת דְּקִדְשָׁן
לֵה: כִּיכ חַיִּים עִיר
לְחֵן מִסְתַּדְרִין לֵה מִטְעֵת
כֵּן יַעֲשֵׂה מִחוֹם דִּיחָה
כִּרְוֹת וְכִסְחֵם ז: מִמְּחֵת
ז: יֵה עֵין חֻלִּין קִיחָה
מִתְחֵה לֵה (9) וְעֵלֵל כֵּחַ
וְיֵחַ וְיֵה מִיחֵם כֵּס
הַעֲרֹן וְהַסְמֵחִים וְהַחֲסִידִים
כֵּן כִּדְרֹרֵי חַיִּים מִחֵה ז: מִי
כִלְחֵה כֵּחַ יַעֲשֵׂה (10) וְיֵחַ
חֵסִים כִּיכ קִדְשָׁן דִּיחָה כִּרְוֹת
יַעֲשֵׂה מִכִּחוֹת דִּיחָה
כִּלְחֵה

תורה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אבן לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תגלי מילתא
ובז' דאמר לקמן דף ל"ב
ובז' ל"ל דף ק"א ע"כ:

הגהות הב"ח

(א) נסידא איבער איהם
קרא וליבער איהם סברא
איבער אימא קרא ר'
יוחנן סבר וכן אין וכו'
עיינ עליי ואיבער
אימא סברא ר' יוחנן
סבר אם יבא וכו' לא
אמר' איתביה רבי יוחנן
לפני:

הנהגות הגר"א

[illegible]

מוסף רש"י

ספק בן תשובה
לראשון.
שתימה תימן ששה
דברים וברייתא
הדברים באשם חלי.
שמה בן הראשון הוא
הוא ששה על ששה את
שם של גנים שהוא ששה
ששה. וכן אין לו ענין
עליו. מני למחנה וכן אן
ל. בראשית קדושין
סוף. יבנה מלך יבנה
דברים. מלך מלך
במחנה בן. ולדני בן
אין למחנה ענין עליו הוא
יש לו בן בלשם ששה
ששה בן.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones